

Jaarthema ooster
park
kerk
Amsterdam

Seizoen 2009 - 2010

Gezonde Gemeente

Op

13 september - 8 november -
14 februari - 9 mei

Gemeentezondagen van
10:00 - 14:00 uur

in verbinding ooster
leven park
delen kerk met Jezus

Materiaal
voor
persoonlijke bijbelstudie
en voor
verwerking in kringen
Bij het startweekend

Amsterdam, september 2009

in verbinding ooster
leven park
delen kerk met Jezus

Gezonde Gemeente

Ongeveer driekwart jaar geleden kreeg ik een mail van een boekenaanbieder en daarin werd geadverteerd met het boek "Handboek Gezonde Gemeente", van Robert Warren. Ik bestelde het boek en las het.

Het had een bijzonder thema: kijken naar de gezondheid van de gemeente aan de hand van bepaalde uit onderzoek gebleken "kwaliteiten". Dat was eens wat anders dan organogrammen, opbrengsten, plannen en voorwaarden, Stephen Covey achtige analyses en checklists, etc.

Het boek vertelt namelijk over de min of meer verrassende waarneming van een aantal kerkelijk werkers in de grote kerk van Engeland. Na enkele jaren werken komen zij er achter dat kerken die op een aantrekkelijke (en naar hun oordeel goede) manier groeien, allemaal op z'n minst een zevental kenmerken vertonen. Deze kenmerken zijn vooral eigenschappen van kwalitatieve aard en op (om het zo te zeggen) sfeerniveau. Ik geef ze hieronder kort weer.

Een gezonde gemeente

1. is bezield door geloof
2. heeft een open mind t.o.v. de wereld waarin ze bestaat
3. is gericht op de wil van God voor het hier en nu
4. is bereid kosten onder ogen te zien en te betalen
5. functioneert als een (liefdevolle) gemeenschap
6. schept ruimte voor iedereen
7. kan goed focussen

Dit sprak mij onmiddellijk aan. Want zowel de bijbel als ook mijn ervaring heeft me geleerd dat het in de gemeente van Christus niet gaat om allerlei top – organisatorische dingen en prestaties, maar om (bovenal) de verbinding met Jezus en de daaruit voortkomende gezindheid van Hem. Alleen dat zet echt in beweging. Op weg naar vrijheid en het echte leven. En op weg naar belangeloze mededeelzaamheid¹.

Wat mij in het boek ook opviel was de ontspannen manier waarop onderzochte kerken kerk waren: niet overspannen drammerig van we moeten dit en dat (ook niet met goede dingen), bewust van het feit dat alles in Gods hand ligt (zonder dan maar passief te blijven zitten wachten) en niet zozeer gericht op allerlei persoonlijke en gedeelde hoogvliegerige verlangens, maar van uit de bezieling door Jezus uit op reële haalbare en behapbare dingen (m.n. de 7^e eigenschap gaat hier op in). Wat een ontspanning! En toch zonder passiviteit en gelatenheid. Maar juist met des te meer energie, leek het wel.

Na overleg besloten we als Team Pastoraat en als kerkenraad dit thema als jaarthema te omhelzen. Om dan samen als Oosterparkers een seizoen lang na te denken over "Gezonde gemeente". En er natuurlijk onze winst mee te doen!

In de loop van het seizoen zullen meerdere vragen aan de orde komen. Maar de hoofddoelen zou ik als volgt willen stellen:

¹ De woorden in het Visie-Missie-logo (zie volgende bladzijde) van de Oosterparkkerk zijn niet voor niks zo gekozen.

Aan het einde van het seizoen

- **zijn we zowel persoonlijk als gemeente, beziend van Jezus**
Dit is de basis en de Bron van ons leven.
- **leven we persoonlijk en als gemeente samen verlangend in Zijn Koninkrijk**
Dit is de zingeving van ons leven, waarvoor we iedere dag weer opstaan
- **werken we met ontspanning en energie concreet aan Zijn missie voor ons**
Dit is onze concrete activiteit van elke dag, op elke plaats waar we zijn, persoonlijk en als gemeente.

We doen dit o.a. door

- ons intensief bezig te houden met Wie Jezus voor ons is en wie wij door Hem voor God mogen zijn;
- ons regelmatig te bezinnen op de beloftes van God die Hij in en door Jezus werkelijkheid wil laten worden in de eeuwige toekomst én in het hier en nu
- vanuit wat God ons geeft en waarmee Hij ons zendt, concreet aan de slag te gaan met plannen en planningen en de daadwerkelijke uitvoering daarvan

Het jaarthema wordt dit seizoen tijdens vier gemeentezondagen aan de orde gesteld. Deze gemeentezondagen zijn op 13 september, 8 november, 14 februari (2010) en 9 mei. Het programma van deze zondagen bestaat uit de volgende onderdelen:

- Om 10 uur is er een kerkdienst waarin een onderdeel van het jaarthema ter sprake wordt gebracht en wordt gevierd. Dit laatste onder andere in het avondmaal.
- Na de dienst is er dan de gebruikelijke koffie en thee met aansluitend een eenvoudige lunch
- Uiterlijk om 12:30 wordt er dan begonnen met een middagedeelte. Deze middagsessie bestaat o.a. uit een verwerking van de preek van de ochtend. Tevens is er een onderdeel dat zich richt op concretisering van wat er aan de orde is gesteld. Dit kan ook gaan om verdere uitwerking van iets dat al eerder op de rol is gezet.
- Bedoeling is om uiterlijk 13:45 af te sluiten. Dit laatste hangt natuurlijk mede af van het verloop van de voorgaande onderdelen.

Op het moment dat deze reader beschikbaar komt, is de eerste gemeentezondag geweest. Op deze 13^e september ging het over de vraag "Wat is nu eigenlijk een gezonde gemeente"? Hieronder vindt u van de kerkdienst en de daarin gehouden preek de neerslag.

Tevens is er ook een verslag opgenomen van de eerste avond van het startweekend. Deze avond werd verzorgd door Jeannette Westerkamp uit Houten. Een neerslag van haar verhaal is hieronder opgenomen.

Op 8 november staat het punt van onze roeping centraal. Wat betekent het nu dat je geroepen bent. En wat heeft dat voor implicaties?

Op 14 februari wordt de focus gericht op wat er van een gezonde gemeente nu kwalitatief merkbaar is voor de omgeving. Dus niet in allerlei flitsende diensten of prachtige programma's, maar aan authentieke kwaliteiten van Jezus' Koninkrijk op aarde.

9 mei sluiten we het thema dan af door met elkaar terug te kijken en tegelijk vooruit te kijken: wat hebben we de afgelopen tijd voor elkaar gekregen, hoe is het met de doelstellingen, hoe concreet zijn we geworden en wat ligt er voor de tijd die komt op ons bordje, als we tenminste gezond willen zijn als gemeente?

Elke gemeentezondag wordt er gewerkt vanuit de Visie en Missie van de Oosterparkkerk, zoals die kort en krachtig verwoord is in het logo:

in verbinding met Jezus
vrijheid ✝ ooster
leven ♪ park
delen ✝ kerk

Vanuit deze visie en missie proberen we dan

1. verbinding te maken met de door Warren aangegeven kenmerken
2. verder door de stoten naar concrete en werkbare plannen, planningen en "implementaties".

Als we één ding niet willen dit seizoen, dan is dat wel, rond een hete brij van "gemeentebeshouwingen" heen draaien zonder ooit te komen tot iets concreets. En deel van de gemeentezondag zal daarom altijd gaan over concrete plannen en activiteiten van u als gemeentelid.

We hopen en bidden dat de Heer ons op onze reis dit seizoen wil zegenen. Wat zou het geweldig zijn als we in mei kunnen zeggen: "Wauw, wat zijn we gegroeid in gezondheid en wat heeft dat wat uitgewerkt aan goede, werkbare dingen die we nog graag doen ook en die we ook nog kunnen volhouden...".

Iedereen een gezond en groeizaam nieuw kerkseizoen gewenst!

Roelof Telgenhof

Duivendrecht, 10 september 2009.

Wat is eigenlijk een gezonde gemeente?

Het startweekend

De vrijdagavond

Op deze avond gaat het primair over de vraag "Wat is nu eigenlijk een gezonde gemeente", een vraag die trouwens ook zondag ter sprake zal komen. Al spreekster is uitgenodigd Jeannette Westerkamp uit Houten.

Zij wil de avond beginnen met het vertellen hoe er in de bijbel wordt gesproken over gemeente zijn. Daarna komen de vragen als 'Wat is een gezonde gemeente' en 'Hoe wordt je een gezonde gemeente' aan bod.

De eerste bijbeltekst die Jeannette noemt (en die bij de opening van de avond al gelezen waren) zijn de woorden van Jezus uit *Johannes 13:35* 'Aan jullie liefde voor elkaar zal iedereen zien dat jullie mijn leerlingen zijn'. Dit schept wel bepaalde precedentes... Belangrijkste kenbare "ding" aan gemeente – zijn is dus die liefde.

Vervolgens haalt ze *Johannes 17* aan. Daarin komen de volgende begrippen voor:

- **Eenheid**, we hebben één Vader. Jezus maakt ons één in God!
- **Vreugde**, wat is het belangrijk dat we "lol" hebben met elkaar als gemeente. Kerk is zo vaak te serieus: er moet van alles en denk erom als er iets fout gaat... Maar dit heeft niets te maken met de vreugde die Jezus ons wil geven.
- **Geheiligd** door het woord, dit impliceert verandering. We zijn niet meer van onszelf, maar "gewijd" aan een Ander.
- **Gehaat** door de wereld; je standpunten als gemeente kunnen weerstand en zelfs tegenstand opwerpen. Vaak ook uit onverwachte hoek, bv vanuit het midden van de gemeente zelf...
- **Gezonden** in de wereld, dit betekent dat een gemeente niet uitsluitend intern gericht moet zijn, we moeten erop uit met de boodschap!

Een heel bekend "basisgedeelte" over kerk – zijn is *Handelingen 2*

'Ze vormden met elkaar een gemeente'

Wat voor roeping heeft de Oosterparkkerk, wat kan de gemeente betekenen? Belangrijk is dan om te kijken hoe de samenstelling van de gemeente is en op wie je wilt richten. Want gemeente ben je met elkaar zoals je bent...

'en ze braken het brood en wijdden zich aan gebed'

Breken van het brood duidt op intieme gemeenschap waarbinnen je mbt je leven kleur durft te bekennen: ik heb Jezus nodig!

In toewijding aan gebed volgen we Jezus. Hij bad immers hele nachten lang. Wat zou Hij hebben gebeden, hoe hield hij dit vol? Als je iemand lief hebt kan je uren met elkaar doorbrengen en praten. Jezus was duidelijk helemaal vol zijn Vader. En wilde per se bij Hem zijn.

Het voert te ver om allerlei andere teksten te gaan lezen uit het NT die iets over gemeente – zijn zeggen. Maar enkele aspecten kunnen we wel noemen:

- Er waren veel **verschillende culturen** in de eerste gemeenten te vinden. Toch waren zij één (vgl. 1 Kor. 12).
- **Wereldvreemd**, de eerste gemeenten waren niet zoals andere groeperingen in die tijd. Zij onderscheiden zich door bv niet naar de Spelen te gaan (die je toen overal

had). Deze spelen hadden godsdienstige religieuze motieven. De gemeente zocht het goddelijke echter in Jezus en God de Vader.

- **Vervolgd**, christenen hadden het niet makkelijk ze werden vervolgd voor hun geloof. Het was nl iets dat min of meer tegenover de gangbare en veilige wereldse patronen stond. En ondermijnde zo (meende men) de orde en cultuur van die tijd.
- **Sociaal**, de eerste christenen vielen op door bv het verplegen van zieke mensen. Ze deinsden niet teug voor zieken maar hielpen hen juist. En ze begroeven de doden, bv die mensen die door de pest waren omgekomen, met gevaar voor eigen leven dus. Ook hadden ze oog voor de echte behoeffige, bv de weduwen en de wezen. Dit riep (tegenover vorige punt) ook wel weer sympathie op (Waarlijk, God is onder jullie, vgl. 1 Kor. 14, 25)

Na deze uiteenzetting krijgen we de opdracht om na te denken over de volgende vragen:

- *Waarom ben je lid van deze gemeente*
- *Als je het niet was waarom zou je het dan wel of niet worden?*

De antwoorden worden op briefjes geschreven en op een vel papier geplakt.

Op de kringavonden gaan we hier verder op in. Om zo ook in de kring deze vragen te overdenken en te bespreken.

Verslag met dank aan Margriet Valkman.

De zondag**Preek over Joh. 17, 3, Rom. 8, 1 en Ef. 3, 17****Inleiding bij het filmpje, voor de preek**

Het filmpje vooraf aan de preek laat aan de ene kant zien dat we veel dingen doen en willen. Maar dat aan de andere kant de vraag zich laat stellen: hoe gezond zijn we als kerk eigenlijk echt?

Moeheid
 Moe wordt dat wat ten einde loopt
 wat geen kracht meer heeft
 wat op is.
 Daarom heeft alles wat moe wordt vernieuwing nodig

Er bestaat niet alleen een vermoeidheid van het lichaam
 maar ook een moeheid in de geest en in de ziel
 De moeheid stuurt ons terug als we aan onze grens komen.

*Fragment uit: "Gedanken unterwegs" - Bert Hellinger
 vertaald door Margreet Mossel*

Wat willen we veel. Wat doen we veel. Wat gebeurt er ook echt veel. Mooie dingen, belangrijke dingen.

Alleen: ben je ook wel eens zo moe. Niet alleen lichamelijk. Maar meer dan dat. En dan lukt het niet meer zo goed om weer met iets te beginnen. Of gewoon door te gaan met waar je mee bezig was. Of: om het met Hellinger te zeggen: je loopt ten einde, je zit aan je grens...

Er is vernieuwing nodig, retraite, recovery. Nog anders: recreatie!

Misschien had je het nog niet bedacht: maar daarover gaat het vandaag... Een "gezonde gemeente" is een plaats waar de recreatie van God beschikbaar is in de wereld van vermoeide mensen. Die vernieuwing nodig hebben. Om weer verder te kunnen. Het echte leven te zoeken, steeds meer te vinden en te leven. Een gezonde gemeente is een plek in deze wereld waar door ont – moeten wordt vernieuwd

De onderstaande preek gaat aan de hand van onder andere Joh. 17, 3, Rom. 8, 1 en Ef. 3, 17 in op dit thema: Wat is eigenlijk een gezonde gemeente?

1. Gezondheid

Daar moeten we het dan eerst over hebben. Wat is dit eigenlijk? Daar zijn nog niet eens alle opvattingen gelijk over. Maar "door de bank genomen" kun je iets zeggen als: alles functioneert op een fitte, harmonieuze manier en zoals het bedoeld was. Er is geen hindernis van ziekte of gebrek (van Dale). Alles functioneert op de juiste wijze, in de juiste verhouding en in een soort van optimaal welzijn. Een belangrijk punt hierbij is dan wel, dat je weet waar het om gaat in je lijf en leven. En daar kom je, als je gezond bent, dan op een behoorlijke manier aan toe. Dat geeft voldoening of vervult de functie die in de lijn van de bedoeling lag.

Vergelijk hierbij eens een deel van je lichaam: het is in een goede conditie om te doen waarvoor het gemaakt is... Hoort mijn oor goed? Ziet mijn oog goed? En kan de info van deze zintuigen op een adequate wijze verder verwerkt worden? Je kent de functie en de bedoeling van het oog, het oor en weet aan de hand daarvan "ongeveer" hoe het dan vervolgens gezond functioneert. Ongeveer, want als het oog iets roods ziet, weet het daarover verder nog niets. Dat gebeurt "verderop": oei, het is rood van bloed of oh lekker, het is rood van een verse aardbei.

Dat is dus gezondheid: de toestand van welzijn in goed functioneren en in goede harmonie.

En natuurlijk zijn er dan kwaliteiten van omstandigheden vereist, om die gezondheid te krijgen en te houden. Als je alleen maar bij de Mac eet, dan gaat er vroeg of laat iets heel fout. En als je altijd te dicht op het beeldscherm van je computer zit, dan gaat er op den duur wel iets mis met je ogen. En nog iets verder geredeneerd: als je opgroeit in een gewelddadig gezin, dan gaat daardoor vaak ook iets mis. Dan is er niet (meer) per definitie gezondheid. En gaan er dingen mis bij het functioneren, de harmonie, het welzijn en het welbevinden.

Gezondheid "meet" je dus af aan de mate van tot een doel komen langs een eveneens bedoelde weg.

2. Gods bedoeling: Geestelijke gezondheid (Joh. 17, 3)

Hoe werkt dit dan voor een gemeente? Wanneer is een gemeente gezond? Moet ze dan van alles? Dat lijkt soms wel zo: visie zus, missie zo, activiteiten, missionair, evangelisatie, kringen moeten dit en dat, gemeenteavonden, etc. etc. Is het gek dat we er wel eens aardig moe van worden? Wat moeten we toch veel!

Maar in beginsel is het met een gemeente niet anders als met een menselijk lichaam en leven: ze is gezond als ze in een toestand is waarin zij en al haar delen (vgl. Ef. 4, 16; zie ook 1 Kor. 12, 12) goed en naar bedoeling functioneert, in goede harmonie en in welzijn (ervaren innerlijk welbevinden).

Belangrijk is dan dus wel (ook net zoals bij een menselijk leven) dat ze weet waarom ze er is (met welk doel en in wat voor hoedanigheid ze er is) en dat ze dáárvan ook is doordrongen... Dat bepaalt immers haar vitaliteit, harmonie en functioneren. En van daaruit ontstaat er dan de beschikbare motivatie en energie, vrijheid, keuzes, etc.²

Aan de ene kant weet je dat allemaal vaak wel ongeveer...

Ongeveer weten... Maar is dat scherp genoeg? Om je te kunnen bezielen en motiveren? Om je weer energie te geven en er tegenaan te gaan? Of is ons idee over kerk-zijn te vaag, teveel van een "niet realistisch verlangen – niveau", te weinig op ons persoonlijke leven betrokken, of te weinig tot in onze ziel ingedaald? Kortom: hoe gezond zijn we eigenlijk zelf? Hebben we daar wel zicht op? En dat met de ogen van ons hart? Of alleen maar het de ogen van ons verstand?

Laten we eerst eens kijken naar een paar teksten uit de bijbel die iets zeggen over het doel van het evangelie en daarmee over het waarom van de kerk, de gemeente van Christus.

Allereerst iets van Jezus. Hij verwoordt iets van het doel van het evangelie en van Zijn komst in de wereld in Joh. 17, 3. In het evangelie gaat het om het kennen van God en Jezus. En wat dat inhoudt...

- **Kennen** – vgl. hebr. *jada* en gr. *gignoskoo*: dit bijbelse kennen is meer dan een feitelijk informatief weten, maar is een doorgronden met heel je hart, ziel en verstand. Vergelijk wat Jezus zegt over liefhebben van God in Matt. 22, 35: je zult de Heer Uw God liefhebben met Hierbij gaat het om heel je wezen en bestaan. Bij het evangelie van Jezus is het in ieder geval *de bedoeling* dat je persoonlijk op al die niveau's betrokken bent: hart, ziel, verstand en kracht;

² Het is niet voor niets dat Paulus zowel in 1 Kor. 12 als in Ef. 4 de gemeente vergelijkt met een menselijk lichaam, inclusief de edele en minder edele delen, groei, gewrichten, verbanden, etc. Dit beeld van het lichaam duidt namelijk prachtig uit hoe ook een christelijke gemeente functioneert (zoals trouwens ook andere menselijke organisaties en organismen). Het bijzondere in de genoemde bijbelpassages is dat een christelijke gemeente wordt bezield door Gods Geest (1 Kor. 12 – de Geest als gave van God doordrenkt het hele lichaam en brengt er met alle verscheidenheid een Geestelijke eenheid in) en door Zijn Zoon (Ef. 4, Christus als Hoofd van Zijn lichaam).

- **van God** (U, Vader) – dat is de Vader van Jezus. Juist in voorafgaande deel gaat het over het kennen van de Vader en Zijn liefde in Jezus en van de liefde van de Vader voor Zijn kinderen, waarvan Jezus zonder omwegen heeft getuigd en zal getuigen (zie 16, 25);
- **en van Jezus** (die U hebt gezonden) – Jezus is gezonden naar de aarde om dat kennen van God mogelijk te maken! En om de verbinding tussen Vader en mensen weer mogelijk te maken tot op alle niveau's van het leven: alle hindernissen zijn weg. Doel van het evangelie is dus dat we God in en door Jezus kennen: dat we doorgronden dat het God echt om ons en om ons leven te doen is! Juist daar is ook Zijn eer mee gemoeid³;
- **dat brengt het eeuwige leven**. Dit is niet iets eindeloos lang van wat je nu hebt aan leven, maar het duidt allereerst op kwaliteit van leven dat in Christus voor ons beschikbaar is gekomen: dat is leven in volkomen gemeenschap met God. Dit blijkt o.a. uit de voorgaande gedeelten (bv. 14, 23). De kennis van Vader en Jezus brengt je dit kwalitatieve volkomen vreugdevolle leven⁴.

Dit is Gods geestelijke gezondheidszorg: dat we Hem kennen: weten, beleven, voelen, doorgronden. En dat we daaruit leven. Geestelijk gezond zijn is dus: God de Vader kennen én Jezus Zijn Zoon en het leven dat daaruit voortkomt. En dat is iets dat echt vandaag al begint. Jezus spreekt hier in de tegenwoordige tijd: dit nu IS het eeuwige leven, dat zij U en Mij kennen...

Hoe tegenwoordig is dit voor je? In hoeverre is jouw eeuwige leven al begonnen, dat leven in de volheid van Gods liefde en met de glans van Gods eeuwigheid en glorie? Dat leven dat rekent met zijn afkomst en dat zich uitstrekt naar wat hem "krachtens de beloften van God" toekomt (om het even heel plechtig te zeggen)?

3. Gods manier: Hijzelf is de Bron de kern van gezond leven (Rom. 8, 1)

Dat klinkt allemaal prachtig en waar. Alleen: toch lukt het vaak niet, zo'n vervuld leven. Waar zit 'm dat nu toch in? Dat we daar toch vaak zo'n moeite mee hebben. En in moeite zit ook moe zijn (zie p. 6), hoor je dat? Dat eeuwige leven dat God beloofd heeft is niet om moe van te zijn en het is ook niet "moe zijn". Waar worden we in vredesnaam dan wel zo moe van? Waarom is dat leven van ons in de kerk vaak zo mondjesmaat, vermoeiend en krachteloos? Hebben we wel de goede aansluiting? Hebben we wel de juiste verbinding met God op een goede manier?

Weet je: ik denk dat we het op papier allemaal wel aardig voor elkaar hebben. We weten veel dingen, hoewel ook vele dingen niet... Maar weten is nog niet alles. Want is dat wat je weet ook echt werkelijkheid voor je? En: kun je dat dan ook aanvaarden⁵?

³ Het komt wel eens voor dat mensen de eer van God min of meer uitspelen tegen het belang van mensen. Dat belang zou dat Gods eer in de weg staan. Daarom moet je jezelf als mens altijd helemaal wegcijferen. Dit dilemma is echter gebaseerd op een onjuiste dualistische opvatting dat ons menselijk bestaan nabij God er niet meer is. Dit is onjuist. Jezus zegt in Joh. 15 dat juist in het vruchtbaar worden van ons leven de Vader tot Zijn eer wordt gebracht. En vruchtbaar wordt je als je in verbinding met Jezus blijft (Joh. 15, 1 – 8).

⁴ Vergelijk hierbij ook Joh. 1, 12; Ef. 3, 19 (zie ook onder) en Kol. 2, 10. Kwaliteit van leven komt vooral naar voren in de gemeenschap tussen mensen. Dan blijkt de kwaliteit van iemands leven, vgl. Rom. 12 of Gal. 5, 22

⁵ En daar komt nog iets bij: vaak hebben we last van schuldgevoelens. We voelen ons eigenlijk best moe en komen daardoor naar ons idee niet voldoende toe aan de dingen die worden gevraagd. En dat geeft een schuldgevoel. Dat maakt je vervolgens nog meer moe of drijft je op grond van dat schuldgevoel toch tot activiteiten. Maar die komen voort uit een soort van oerkracht die deze schuld kwijt wil. Dat maakt je weer moe en dat zet je weer aan tot... enzovoort. Hoe kom je hier uit? Een eerste stap kan zijn door te erkennen dat je er zo in zit. Om dan vervolgens nog eens verder te kijken of je ook op basis van andere argumenten tot hernieuwde activiteit kunt komen.

Dat eerste heb ik eigenlijk net al genoemd. Bij het leven met God gaat het om heel je wezen. Dat is wat Matt. 22, 35 duidelijk maakt. Geen haar op je hoofd en geen hersencel in je hoofd die losstaat van Gods Koninkrijk (vgl. Matt. 10, 30). Maar toch kan het zo zijn dat je ondanks je hart voor de Heer en je hart voor Gods evangelie vermoeid raakt. Dat zou kunnen komen doordat je, ongewild, onbedoeld en onbewust, wel probeert te putten uit de Bron van eeuwig leven, maar dat je het op e.o.a. manier maar niet voor elkaar krijgt dat (laat ik het maar even zo zeggen) efficiënt te doen⁶.

Sla Jer. 2, 13 eens op: waar het hier over gaat is, dat Israël in plaats van te putten uit de Bron met levend (en dus gezond) water (God, Jezus, vgl. Joh. 4 en 7), uit eigen gemaakte waterbakken z'n water probeert te halen, voorzieningen die na verloop van tijd alleen nog dood water bevatten (dat lauw is en bedorven, zeker in het klimaat van Palestina), of die leeggelopen zijn omdat er scheuren in zitten. Nu wordt hier in Jer. 2 gesproken van het volk dat God op twee manieren heeft gekwetst, met twee "wandaden". De eerste is duidelijk: ze hebben God de rug toegekeerd. Maar, daar ga ik nu van uit, dat willen we niet, God verlaten. We willen juist dicht bij Hem zijn, delen in Zijn liefde en genade. Maar die tweede "wandaad" is er ook: verkeerde middelen gebruiken om toch aan levend water te komen. Omdat we als mensen heel graag in ons eigen onderhoud voorzien, hebben we zo onze eigen manieren van watervoorziening. Maar dat loopt dus mis. Daar wordt je *ongezond* van: ziek, oververmoeid, chagrijnig, angstig (staat er nog wel water in de bak en als het er is, is het dan nog wel te drinken?), etc. Dit kun je vergelijken met manieren waarop jij denkt dat God tot ons als mensen gesproken heeft en wat Hij dan heeft willen communiceren. Anders gezegd: is jouw perceptie (manier van opvatten, interpreteren en ontvangen) van het evangelie de juiste manier om goed te begrijpen wat God ons duidelijk wil maken?

Veel percepties zijn aangepast aan ons menselijke bevattingvermogen. Want je moet goed begrijpen dat het evangelie naar God en is niet naar de mens (vgl. Jes. 55, 8 en 9). Het doorbreekt dus onze menselijke gewoonten, verwachtingen en schema's. Maar hebben we dat voldoende voor ogen?

In feite hebben we God vermenschlijkt. Bijvoorbeeld op het punt van hoe God omgaat met onze onvolmaaktheden en onze zonden. We hebben er zelfs hele kerkrechtelijke systemen omheen gebouwd. En veel van onze spiritualiteit is gebaseerd op het principe van schuld-straf en zelfs Gods genade is dan wel verkrijgbaar, maar wel met daaraan voorafgaand een eis... Misschien niet op papier, maar wel in de beleving. Herken je daar iets van? Zo rekenen we met God naar onze menselijke maatstaven van afrekenen en presteren.

De bijbel zegt echter: In Christus ben je vrij (bv Gal. 5, 1 en 13). Maar hoe vrij ben jij werkelijk? Laat staan "in Christus"? Is Hij niet veel eerder iemand die je voortdurend op je fouten wijst?

En neem dan het volgende vers (Rom. 8, 1): Zo is er dan geen veroordeling voor wie in Christus Jezus zijn! Lees je dat goed? Er staat dus echt: GEEN VEROORDELING. Maar in hoeverre ben jij in Christus vrij van veroordeling? Ik hoef maar een klein stukje in mijn eigen ziel te graven om te ontdekken dat ik boordevol veroordeling zit: van mezelf en (van daaruit) van anderen. Maar Paulus zegt hier: Als je gelooft in Jezus, dan is er geen veroordeling meer voor jou die voorkomt dat jij echt kunt gaan leven.

Het is heel bijzonder dat Paulus (denk even aan wie hij was: een christen - moordenaar, een lelijke NSB achtige antichristelijke verrader, zie bv. Hand. 7, 58 – 60;

⁶ Ik wil graag even omerken dat het hier niet gaat om een grove fout aan te wijzen die je op e.o.a. manier schuldig maakt. Waar het om gaat is, dat we als mensen in deze "bedeling" nu eenmaal regelmatig het zicht kwijt zijn op God en op de manier waarop Hij ons nu al wil laten delen in de volheid van Zijn genade

22, 4v of 1 Kor. 15, 8) hier zo over spreekt. Bijzonder vanwege zijn verleden en vanwege zijn openhartigheid over zijn worsteling met zijn zonden (Rom. 7). Juist op dit punt roept hij 8, 1: GEEN VEROORDELING als je in Christus bent!

Is dit niet overweldigend: geen veroordeling meer! Dat zet heel het leven op een ander spoor.

Ben jij in Christus?

Ben jij vrij van veroordeling in Hem. Is dit werkelijkheid voor je? Dat je jezelf niet meer afkraakt? Of dat je niet meer denkt dat anderen wel dit of dat zullen vinden? Met alle sociaal emotionele gevolgen van dien?

Maak daar eens werk van de komende tijd: zo de verbinding met Jezus te zoeken dat die veroordelingen diep binnen in je aan het licht komen en in en door hem verdwijnen. Laat jezelf met God verzoenen door Jezus (2 Kor. 5, 20)! Laat Hij al die veroordelingen weg mogen halen.

4. **Goed geworteld geeft goede vrucht** (Ef. 3, 17 en Matt. 7, 17 en 13, 8)

Beste mensen: alleen als je hiermee, op dit punt, geworteld raakt in Christus, dan zul je in staat worden gesteld om gezond te worden, steeds meer.

Juist die veroordelingen staan ons zo in de weg! Dan blijven we met onszelf in de weer. Dan blijven we rotsooien met schuld en schaamte. Dan kunnen we gewoon geen onbaatzuchtige verbindingen aangaan met anderen. Ook in de gemeente niet (dit geldt trouwens in de samenleving niet anders: vgl. artikel van Lans Bovenberg in het ND van 29 augustus: alleen besef van vergeving kan voldoende vertrouwen geven in de samenleving).

Is dat oordeel niet weg in de ontvangen vergeving in en door Jezus, dan blijven er altijd van die ondergrondse belangen spelen als van "wat vinden ze van me", "doe ik het wel goed", "ik zal ze eens even laten zien dat ik best o.k. ben", etc. En ook van die energievretende gevoelens van "durf ik dit wel", "ik ga wel maar ze hoeven me toch niet", angst om af te gaan, die verregaande discussie die je in je hoofd al hebt gevoerd, vooraf aan een kerkdienst of vergadering, etc.

Dit zijn van die vezelachtige slierten door het kwaliteitsvlees van Gods kerk (vgl. een taai foute biefstuk...). Op deze manier blijf je altijd gebonden aan die oordelen die jij denkt dat mensen hebben over jou en die jij zelf hebt over jou zelf en anderen (om er dan zelf beter uit te springen...). Dit is nu echt "fnuikend", killing zelfs! Hierin raak je echt verstrikt (zoals een vogel in zo'n vogelvangernet, vgl. Ps. 124, 7, zie ook Hebr. 12, 1 en 2). Dit werkt als een infarct: langzaam slijt je dicht en op een gegeven moment is de boel verstopt... En kan het bloed van Gods liefde niet meer verder stromen en je leven geven. En je in ieder geval even niet meer in beweging brengen...

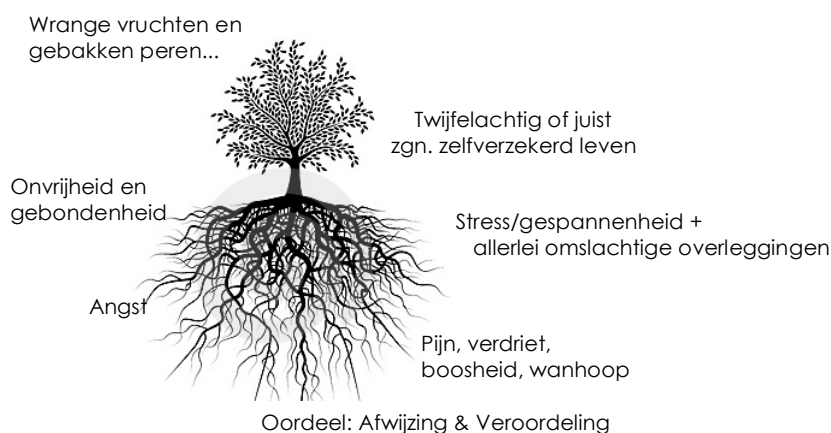
Maar kijk wat God wil geven in en door die **worteling** in Christus en in dat wat Hij aan je duidelijk wil maken: er is GEEN VEROORDELING meer voor wie in Christus Jezus zijn. Dan kan de volkomenheid van God rijkelijk in je gaan stromen, tot dat je er vol van bent. Dan mag je vol vertrouwen de rijkdom van Christus ontvangen die je vrije toegang tot God verschaft (zie vers 12).

Zie je: opnieuw is het: ten volle beseffen, doorgronden, kennen met alles wat er in en aan je is, dat je in Christus vrij bent van elk oordeel, op wat voor manier dat dan ook maar klinkt. Dat is wortelen in Jezus: vergroeien in Hem. Vgl een boom die met z'n wortels diep in de rotsbodem verankerd zit en daarom niet omwaait, maar eindeloos door kan groeien en mooie rijpe vruchten draagt!

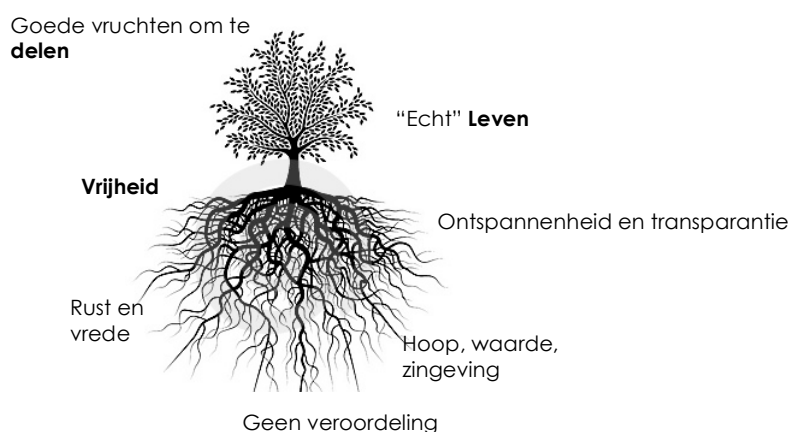
Deze gewortelde verbinding zet je echt op een ander spoor. Het spoor van vrijheid, van echt leven en van het verlangen om dit te delen met ieder die het maar horen en ontvangen wil (vgl. de kernwaarden in de Oosterparkkerk Visie en Missie).

Vergelijk de twee bomen hieronder eens met elkaar. En zie wat de gevolgen zijn (o.a. naar Matt. 7, 17 en 13, 8):

Boom 1: als je gegrond bent in oordeel en aanklacht, dan zal je boom er ook de vruchten naar dragen:

Boom 2: als je wortelt in Jezus en Zijn vergeving en genade ben je vrij van oordeel en kun je pas weer echte goede vruchten voortbrengen.

5. **Gezonde bezieling geeft gezond leven** (vgl. Matt. 7 en 13 en ook Kol. 2, 6 – 15)
 Dé eigenschap van een gezonde gemeente is volgens het eerder genoemde boek van Robert Warren dit: dat die bezield is door geloof.
 En in feite is dít de ware bezieling: dat Jezus je op deze manier letterlijk bezielt.
 Bewoond en bepaald, zou je ook kunnen zeggen (vgl. Joh. 14, 23). Het wil zeggen dat je tot op zielsniveau doortrokken bent met Jezus en dat wat Hij aan jou wil geven (heeft beloofd).

Zie hoe dat werkt met een plant, bv een boom (vgl. Matt. 7 en 13). Zie ook Jezus' woorden over zuurdesem en over levenssappen. Hij doortrekt met Zijn levensstoffen en processen jouw leven. Alleen dat maakt dat je op een echt gezonde manier kunt leven, keuzes kunt maken, kunt beoordelen wat je wel en niet moet doen, etc. Maar dit bepaalt voor alles *hoe je bent*. Namelijk steeds meer zoals Jezus: vol van liefde die van Hem via jou uitgaat naar de ander. Vol van Zijn vrede. Zie Kol. 2, 10: de volheid van Hem woont ook in jou.

Paulus spreekt in Kol. 2, 6 - 15 over een haast lichamelijke eenheid. Ik zou het geestelijk organisch willen noemen: super één met Jezus. Dit is geen verbinding meer: dit is Jezus als jouw identi – teit. Zo vrij ben je, van oordeel, van schuld, van alles wat jou van het echte leven kan beroven. Omdat je in dit opzicht identiek bent aan Jezus.

Alleen dit zet je op een gezonde manier aan tot het doen van de juiste dingen op een (bij jou passende) goede manier. En dan kun je het ook op een gezonde manier volhouden. En dan kan het ook best wel eens zijn dat je een keer "nee" moet zeggen. Omdat dit gewoon beter voor je is en omdat je daardoor op een andere manier beter beschikbaar bent voor het werk aan Gods Koninkrijk (bv in je gezin, op je werk, voor jezelf). Vgl. hierbij ook hoe Jezus keuzes maakte en ook tijd voor recovery zocht. Dat is o.k. Maar je kunt nu tenminste echt je hart laten spreken, omdat het vol is van Jezus. Omdat Hij jouw belangen behartigd van je identiteit, je veiligheid, je angsten en oordelen, je verlangens, etc. En Hij zal je nooit ten onrechte of tegen heug en meug iets willen laten doen (vgl. Rom. 12, 3). En aan de andere kant zal Hij je ook nooit werkeloos aan de kant laten zitten als dat niet nodig is. Maar je kunt hierover gemotiveerd en energiek beslissen in de vrijheid die Jezus je geeft, gedreven door en gevuld met Zijn liefde, vanwege de verbinding die je met Hem hebt.

Alleen als die verbinding, die eenheid met Jezus de gemeente bezielt, dan is ze gezond. Hier willen we aan werken in de Oosterparkkerk. En dat willen we zo doen dat we allereerst allemaal leren om in die vrijheid van Jezus het echte vrije leven te vinden en te ontvangen. Om het daarna met elkaar en anderen te leren delen: Gods heerlijke evangelie dat ieder die het ontvangen wil, vrij maakt van veroordeling in en door Jezus.

Voor verdere verwerking

Leesrooster

Ma	<u>Joh. 17, 1 – 5</u>	Over de kern van gezondheid
Di	<u>Matt. 7, 15 – 20</u>	Een goede boom geeft goede vrucht
Wo	<u>Rom. 7, 24 – 8, 6</u>	Geen veroordeling voor wie in Christus zijn
Do	<u>Gal. 5, 1 – 6</u>	Geroepen om vrij te zijn
Vr	<u>Ef. 3, 14 – 21</u>	Volstromen met Gods volkomenheid
Za	<u>Kol. 2, 6 – 15</u>	Samen met Christus levend gemaakt!

Vragen voor persoonlijke overweging of groepsbespreking

1. Hoe "gezond" vind jij de gemeente?
2. Wat is jouw aandeel in die "(on)gezondheid"...? Eerlijk zijn graag... ;)
3. Hoe zou jij in dat aandeel concreet verandering aan kunnen brengen die ten goede werkt, gezonder maakt?
4. Wat voel je erbij als het over "jouw aandeel" in de gemeente gaat? Herken je iets van die moeheid, waarover hierboven gesproken wordt? Heb je een idee waar dat vandaan komt?
5. Hoe gezond is jouw geestelijk leven, refererend naar hierboven? Herken je bv iets van dat interne oordeel dat overal en nergens in je leven de kop kan opsteken?
6. Wie of wat bezielt jou?
7. Probeer eens te beredeneren wat Jezus zou kunnen betekenen voor jouw motivatie en energie om in de gemeente mee te leven op een voor jou minder vermoeiende en meer ontspannen manier, die mogelijk ook anderen inspireert.

Ideeën voor bespreking op de kring

A. Persoonlijke voorbereiding voor de kringavond
Neem bovenstaande vragen als voorbereiding op de kringavond thuis door en leg e.e.a. vast op papier (zodat je dat kunt delen)

B. "Programma" voor de kringavond

1. **Opstarter** – ong. 10 - 15 min.

Hoe is het met iedereen. Maak zo nodig (als daar behoefte aan is) een kort rondje. Dit kun je, als je met elkaar eet, ook tijdens het toetje doen.

2. **Gebed**

Vervolg de avond met een gebed. Inventariseer gebedspunten of neem de onder 1. gedeelde punten mee. Dit kun je ook met elkaar in overleg doen. Eventueel doe je een kringgebed.

Neem zoveel tijd als nodig. Eventueel kort je de rest van het programma hiervoor in. Delen en bidden is het centrale punt van de kring. Hier ont - moet je elkaar en ont - moet je samen God. Neem daar de tijd voor die nodig is.

3. **Terugblik** – 5 min.

Doe vervolgens een korte terugblik op het startweekend: wat vond je ervan? Deel dit kort met elkaar. Breng zo nodig eea in herinnering of praat anderen bij.

4. **Wanddiscussie** – 30 min.

Neem twee grote vellen papier (flaps). Op de één mogen opmerkingen gemaakt worden over de vraag: waarom zou jij lid willen worden, zijn of blijven van de Oosterparkkerk? Op de ander over de vraag: waarom zou jij geen lid (meer) willen zijn/worden van de Oosterparkkerk?

Neem even de tijd (ong. 5 min.) zodat iedereen enkele opmerkingen kan plaatsen. Werk eventueel met "geeltjes" die je op de flap kan plakken.

Na 5 minuten mogen de mensen op elkaar reageren op de flappen (of met andere geeltjes). Neem hiervoor ook ong. 5 minuten.

Na deze reactieronde neem je enkele minuten om iedereen de flappen te laten bekijken. Ga vervolgens in plenair gesprek over wat iedereen heeft geschreven, gereageerd en gezien (van anderen).

5. Pauze – 5 – 10 min.

Neem even een korte pauze voor koffie en thee e.d.

6. De weg naar binnen – 40 min.

Ga met elkaar in gesprek over de punten die je hebt voorbereid. Doe dit op een manier die je op jouw kring gewoon bent te doen.

Neem wel even bewust de tijd voor elk van de punten, van 1 – 7. Je zult zien dat de focus steeds meer gericht wordt op hoe jij er eigenlijk in zit, in die kerk. Hoe de kerk is, hangt, in ieder geval voor een deel, ook van jou af. En dat moet ook want de kerk, dat ben jij!

7. Eindbalans – 5 min.

Probeer te komen tot een soort van eindbalans over de vraag: hoe bezield ben jij en hoe bezield is de Oosterparkkerk? En door wat of Wie? Wat zegt dit over hoe we met elkaar verder kunnen gaan dit komende seizoen?

8. Gebed – als het goed is, is dit om ong. 22:15

Sluit af met gebed, waarin ook ruimte voor punten die gaandeweg de avond zijn besproken of op een andere manier aan de orde zijn geweest.

Bid ook voor de gemeente, de teams, de kerkenraad en z'n leden, de dominee, etc. En bid vooral om zicht op waar we met de Oosterparkkerk op aan mogen koersen. Als hier bijzondere dingen uitkomen (bv. inzichten en/of opmerkingen), dan mag je die gerust mailen naar bv. iemand van het moderamen. Daar kunnen we alleen maar onze winst mee doen.

De volgende gemeentezondag

8 november a.s.

Thema dan: God heeft ons geroepen!

Maar wat betekent dat?